

N:o 10.

Ank. till Riksd. Kansli den 8 April 1872, kl. 2 e. m.

Utlåtande, i anledning af Herr Friherre John Ericsons motion om återställande till Grosshandlaren A. F. Ericsons sterbhusdelegare af en i Riksbanken såsom säkerhet deponerad intecknad skuldförbindelse.

Uti ofvan angifna motion, Andra Kammaren N:o 99, har anförts: att hos numera affidne Grosshandlaren A. F. Ericson i Christianstad, den 27 November 1861, af dennes bokhållare G. Nilsson begicks en stöld, dervid, bland annat, tillgrepos 11 stycken af filialbanken i Carlshamn den 20 i samma månad och år utställda assignationer på Riksbanken å tillsammans 8,000 R:dr R:nt; att Nilsson uppgifvit sig hafva uppbränt berörda assignationer, ett förhållande som äfven af omständigheterna syns sannolikt; att sedan Banko-Utskottet under vissa vilkor medgifvit ersättning för nämnda assignationers belopp, hade bankofullmäktige i beslut af den 13 April 1865 bemyndigat Carlshamns filialbank att å samma belopp, hvarå de förlorade lydt, utfärda nya assignationer, hvilka ock blifvit till sterbhusdelegarne efter Grosshandlaren Ericson öfverlemnade, emot det att desse i Riksbankens förvar aflemnade en intecknad skuldförbindelse å 8,000 R:dr såsom säkerhet för Riksbanken, i den händelse de såsom förkomna ansedda assignationerna skulle till inlösen i Riksbanken företes. Då nu 10 år förgått sedan stölden begicks, då tjufven, som efter utståndet straff afrest till Amerika, der affidit, och då ingen af de stulna assignationerna ännu tillrättakommit samt filialbanken i Carlshamn upp-

Bih. till Riksd. Prot. 1872. 6 Saml. 1 Afđ. 8 Häft.

hört, syntes Riksbankens säkerhet icke längre fordra innehållandet af det aflemnade hypoteket; men då någon bestämd preskriptionstid icke funnes för bankassignationer af ofvan nämnda beskaffenhet, och förden skull Riksdagens särskilda medgifvande erfordrades för att den bestulnes arfvingar någonsin skulle kunna återfå den hypotiserade inteckningen, så och då ett sådant återställande, förr eller senare, vore med bilighet öfverensstämmande, har motionären hemställt, att den af aflidne Grosshandlaren A. F. Ericsons sterbhusdelegare aflemnade, ofvan omförmälda intecknade skuldförbindelsen måtte, sedan nu tio år förflutit efter det assignationerna förkommo, till sterbhusdelegarne återställas, eller att åtminstone någon viss, kortare preskriptionstid å ifrågavarande assignationer af bankofullmäktige finge utsättas.

Bankofullmäktige, hvilkas utlåtande i detta ämne Utskottet inhemtat, hafva, under åberopande af hvad fullmäktiges protokoll för år 1865 innehåller rörande frågan om säkerhets ställande för ifrågavarande assignationer samt om tillåtelse för filialbanken i Carlshamn att i de förkomna assignationernas ställe utfärda nya, anført, att då af hvad berörda protokoll gifva vid handen ville synas, det bokhållaren Nilssons under ransakningen lemnade uppgift att han uppbränt omförmälda assignationer icke blifvit så styrkt, att densamma kunde anses tillförlitlig samt, derest assignationerna ännu funnes i behåll och någon, som i god tro för desamma lemnat valuta, gjorde dem emot Riksbanken gällande, icke någon tvekan kunde uppstå om Riksbankens skyldighet att dem inlösa, fullmäktige för deras del ansåge det ännu vara för tidigt att medgifva återlemnandet af den ställda säkerheten. Ännu utfärdades nemligen och funnos i rörelsen filialbank-assignationer, till yttre utseende så lika de förkomna, att befaras kunde, det dessa, om de ännu funnos kvar, skulle kunna utprånglas till personer som i god tro emottoge och gäfvé valuta för desamma. Af Carlshamns år 1868 upphörda filialbanks assignationer funnos, utom dessa, andra assignationer å tillhoppa 2,400 R:dr, hvilka icke blifvit till inlösen företedda. Då likväl den ställda säkerheten icke skäligen kunde för all tid i Riksbanken kvarhållas samt så inträffade, att tionde året från det, då samma säkerhet mottogs, sammanfaller med det år, då de sista filialbankernas oktrojer upphöra och således dylika assignationer ur rörelsen indragas, hvarefter det ej blefve så lätt att, om de ifrågavarande assignationerna funnos i behåll, för desamma tillnarra sig valuta, hemställde fullmäktige, om icke, i anledning af hvad motionären föreslagit om utsättande af viss kortare preskriptionstid för säkerhetens återlemnande, det beslut kunde meddelas, att Grosshandlaren Ericsons sterbhusdelegare måtte ega att, sedan

tio år förflutit från det omförmälda säkerhetshandling till Riksbanken aflemnades, anmäla sig om återbekommande af densamma hos Banko-Utskottet, hvilket, efter då sig företeende omständigheter, kunde pröfva huruvida och under hvilka villkor den ställda säkerheten måtte till dem återlemnas.

Vid pröfningen af den uti förevarande motion gjorda hemställan förekommer å ena sidan att någon preskription i afseende på filialbanksassignationer icke enligt lag eger rum, och att fördenskull, i händelse någon af de ifrågavarande assignationerna, hvilkas uppbrännande, om ock sannolikt, likväl icke lärer kunna anses fullkomligt styrkt, framdeles skulle företes till inlösen, Riksbanken icke torde kunna undgå att sådan medgifva, hvadan Riksbanken skulle komma att vidkännas en förlust, derest icke beloppet för den eller de inlösta assignationerna kunde hos affidne Grosshandlaren Ericsons arfvingar återfås. Men å andra sidan vore det obilligt om desse sistnämnde för all framtid skulle blifva i mistning af den såsom säkerhet hos Riksbanken deponerade in-tecknade skuldförbindelsen. Utan tvifvel torde fördenskull Riksdagen, af hvars medgifvande det, vid först omförmälda förhållande, måste bero, huruvida den ställda säkerheten någonsin skall kunna återlemnas, finna billigheten fordra att ofta berörda säkerhet framdeles eftergifves; men Utskottet anser, med afseende på de af bankofullmäktige anförda förhållanden, sådant ännu vara för tidigt; och då det icke låter sig göra att för de ifrågavarande assignationerna föreskrifva en preskriptionstid, hvilken icke för dylika i allmänhet eger rum, får Utskottet för närvarande

afstyrka bifall till Herr Friherre Ericsons förevarande motion.

Stockholm den 8 April 1872.

J. VON SCHWERIN.

Herrar *J. J. Ekman*, *Th. Wijkander* och *P. Olsson* ville hafva tillkännagifvit, det de icke deltagit i behandlingen af detta ärende.
